

Het gebied werd al vroeg bewoond. Oude rotstekeningen dateren van zo'n 15.000 tot 10.000 jaar geleden. Er zijn ook restanten van Romeinse villa's te vinden. Er zijn verlaten mijnen waar mineralen werden gewonnen. Teken van bewoning vormen ook de oude molens. Uit de 19e eeuw rest een wolwasmolen. In deze molen exposeert tegenwoordig de Duitse kunstenaar Wolf Vostell. Ook in het park vind je zijn kunstwerken.

Het surrealistische landschap wordt gecompleteerd door de tientallen ooievaars die nestelen boven op de miljoenen jaren oude rotsen. Ze worden behalve door de rust ook aangetrokken door de meertjes waar het in de drogere periodes krioelt van de rivierkreeftjes.

De vleugelspanwijdte van de ooievaar bedraagt 195 tot 215 centimeter. Als carnivoor eet de ooievaar een breed scala aan dierlijk prooi, inclusief insecten, vissen, amfibieën, reptielen, kleine zoogdieren en kleine vogels. Het is een monogame broeder, maar vormt geen paar

voor het leven. Het paar bouwt een nest bestaande uit grote takken, dat soms meerdere jaren wordt gebruikt. Het vrouwtje legt elk jaar één legsel van gewoonlijk vier eieren. Beide ouders broeden om beurten de eieren en voeden ook beiden de jongen op. Deze opvallende vogel heeft aanleiding gegeven tot vele legendes in zijn verspreidingsgebied, waarbij de meest bekende is dat baby's worden gebracht door de ooievaar.

Na onze wandeling brengen we een bezoek aan de stad Cáceres. De historische binnenstad behoort tot een van de best bewaarde middeleeuwse en renaissancistische monumenten van

Europa en staat dan ook al sinds 1986 op de Unesco Werelderfgoedlijst. Dat dit niet overdreven is, is direct zichtbaar bij binnenkomst van de stad. Op iedere hoek van de straat verwacht je zomaar een ridder te paard of een boer die zijn oogst aan de man brengt aan te treffen.

's Avonds gaan we eten in een van de typische restaurantjes van Cáceres. De hespen van de Iberische varkens hangen boven onze hoofden te drogen.

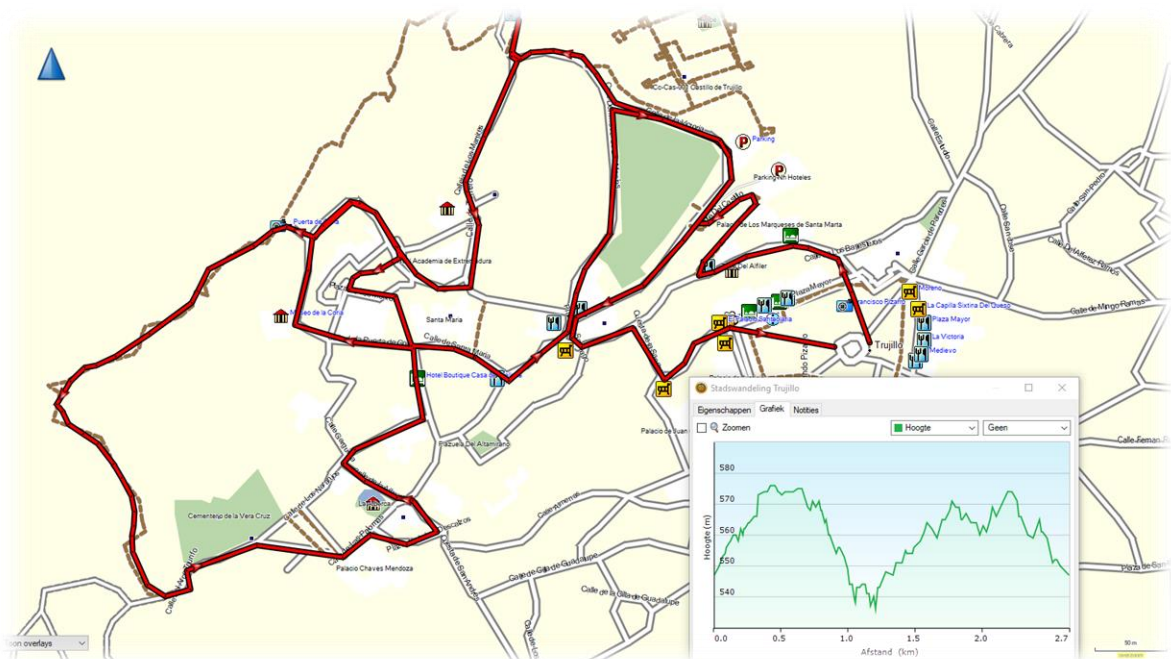

In een binnentuintje van het bisschoppelijk paleis in Carceres treffen we een knoestige vijgenboom aan. Een vijgenboom kan tot tien meter hoog worden.

Vrijdag 12 april 2019

- Wandeling : Stadswandeling in de historische oude stad Trujillo
- Gebied : Trujillo
- Afstand : 3 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2 uur

Ook vandaag hebben we terug een verplaatsing naar een andere plaats en hotel. Tijdens onze verplaatsing bezoeken we de stad Trujillo.

Ook hier nestelen veel ooievaars. Ooievaars hebben er geen problemen mee dat er meerdere nesten in de buurt van hun nest staan. Als een ooievaar te veel jongen heeft zullen de ouders het kleinste en zwakste jong doodpikken en opeten. Op die manier zijn ze er zeker van dat ze de overige jongen kunnen groot brengen.

De stad Trujillo, op ongeveer 45 kilometer van Cáceres, roept historische beelden op van ridders en prinsessen die elkaar het hof maken op de Plaza Mayor, van wijn die direct uit de kruik wordt gedronken en van de troubadour die op de markt zijn liederen ten gehore brengt.

Alles in Trujillo ruikt naar de middeleeuwen, met als hoogtepunt het imposante Castillo de Trujillo. Het kasteel werd in de twaalfde eeuw gebouwd op de resten van een vroeger

alcazaba en heeft zeven torens en zeven poorten, waarvan er vier nog vrijwel geheel intact zijn. In 1479 schreden de Katholieke Koningen door een van deze poorten om het historische Verdrag van Alcacovas te ondertekenen waarin de vrede tussen Portugal en de Koninkrijken van Aragón en Castilië werd vastgelegd.

Voordat we naar het hotel rijden brengen we ook nog een bezoek aan het bergdorpje Cabanas del Castillo.

Helemaal boven in het dorpje staan nog enkele ruïnes van een eeuwenoud kasteel. Maar over het kasteel zelf kan ik geen informatie vinden.

Op het dorpspleintje staat een oude schandpaal. Hier worden schandpalen Rollos genoemd. Het is een eenvoudige rol, volledig gebouwd met bakstenen.

Zaterdag 13 april 2019

- Wandeling : Wandeling in lijn Isabel la Catolica
- Gebied : Guadalupe
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

Op onze wandeling komen we al vlug aan de Cueva Chiquita. De grottekeningen in de Cueva werden ontdekt in 1916 door de Fransman Abbe Henri Breuil. Hij ontdekte meer dan honderd tekens en tekeningen in de rotsen. Het zijn menselijke figuren, kruisen, daken,

punten en strepen en dieren. De hoogste tekeningen zijn meer dan zeven meter boven de grond. De eerste tekens zouden zijn aangebracht ongeveer 1500 jaar voor Christus.

Bovenstaande tekening zou een draak, zoals op de onderste foto staat afgebeeld, moeten voorstellen.

De tekeningen zijn tussen de 800 en 8000 jaar v. Chr. Aangebracht. De kleurstof die men gebruikte zijn geoxideerd in het gesteente.

Vandaag doen we een stukje pelgrimsweg van Cañamero naar het heiligdom Guadalupe. Het klooster van Guadalupe is een van de bekendste en belangrijkste heiligdommen van Spanje.

Aan het einde van de 13de eeuw vindt de boer Gil Cordero een mariabeeld. Het beeld zou eerder in Rome en Sevilla gestaan hebben, maar zou in 714 met de inval van de moren verstoep zijn in de buurt van Guadalupe. De vondst krijgt heel wat aandacht en trekt

gelovigen aan. Op het einde van de 14de eeuw geeft koning Juan I van Castilië het privilege aan de Orde van Sint Jeronimus om een heiligdom op te richten in Guadalupe.

Op deze plaats werd ooit een pelgrim overvallen door een struikrover en de pelgrim werd vermoord. Struikrovers hadden het vooral gemunt op reizigers. Het waren gemakkelijke prooien en reizigers hadden steeds wel wat kostbaarheden bij zich. Ook pelgrims werden overvallen door struikrovers. De pelgrims bedachten een manier om zich kenbaar te maken tegenover andere pelgrims. Zo is de pelgrimsschelp ontstaan. Als een pelgrim een persoon

tegenkwam die een schelp droeg dan wist hij dat die persoon eveneens een pelgrim was. In de beginperiode was er geen vaste schelp, de ene droeg een mosselschelp en de andere een oesterschelp. Na verloop van tijd werd er een vaste schelp gekozen. De schelp die we nu kennen als de sint-jacobsschelp. Die had vroeger trouwens een andere naam. Er werd voor deze schelp gekozen omdat ze groot en robuust is en in vele wereldzeeën terug te vinden is. Sedertdien werden pelgrims door struikrovers niet meer gevisieerd want pelgrims hadden toch niets waardevols bij zich.

Christoffel Columbus was hier in de Semana Santa van 1486 aan het hof van de Reyes Católicos met het doel het koningspaar te overtuigen om zijn reis naar Indië te financieren.

Zes jaar later, in 1492 keert koningin Isabel la Católica terug naar het klooster om dank te zeggen voor de overgave van Granada. Ze schrijft hier twee brieven naar de burgemeester van Palos de la Frontera om twee karvelen te geven aan Christoffel Columbus voor zijn avontuur. Die plaatst zijn eerste ontdekkingsreis dan ook onder de auspiciën van de Maagd van Guadalupe en zal een eiland in de Cariben naar de maagd noemen. Ook hij keert terug naar het klooster om dank te zeggen.

Het Real Monasterio de Santa María de Guadalupe is sinds 1993 werelderfgoed. Het klooster is één van de belangrijkste heiligdommen in Spanje samen met Santiago de Compostela en Montserrat. Het biedt een grote variatie aan bouwstijlen: gotisch, mudéjar, renaissance, barok en neoclassicistisch.

Hieronder een lijst met vogels die we gezien hebben op onze reis. De lijst is samengesteld door vogelkenner Ivan.

Blauwe ekster

Vale gier

Aasgier

Grauwe gors

Monniksgier

Witte ooievaar

Zwarte ooievaar

Lepelaar

Blauwe rotslijster

Huiswaluw

Boerenwaluw

Gierzwaluw

Putter

Roodborstje

Grijze gors

Zanglijster

Hop

Europese kanarie

Steltkluut

Roodstaartzwaluw

Blauwe reiger

Grote zilverreiger

Aalscholver

Fuut

Dodaars

Kuifleeuwerik

Dwegarend

Tapuit

Bijeneter

Kleine zilverreiger

Raaf

Klapekster

Boompieper

Kleine torenvalk

Spreeuw

Witte kwikstaart

Waterspreeuw

Rode patrijs

Rode wauw

Zwarte wauw

Gaai

Boomkruiper

Roodborsttapuit

Appelvink

Zwarte roodstaart

Kauw

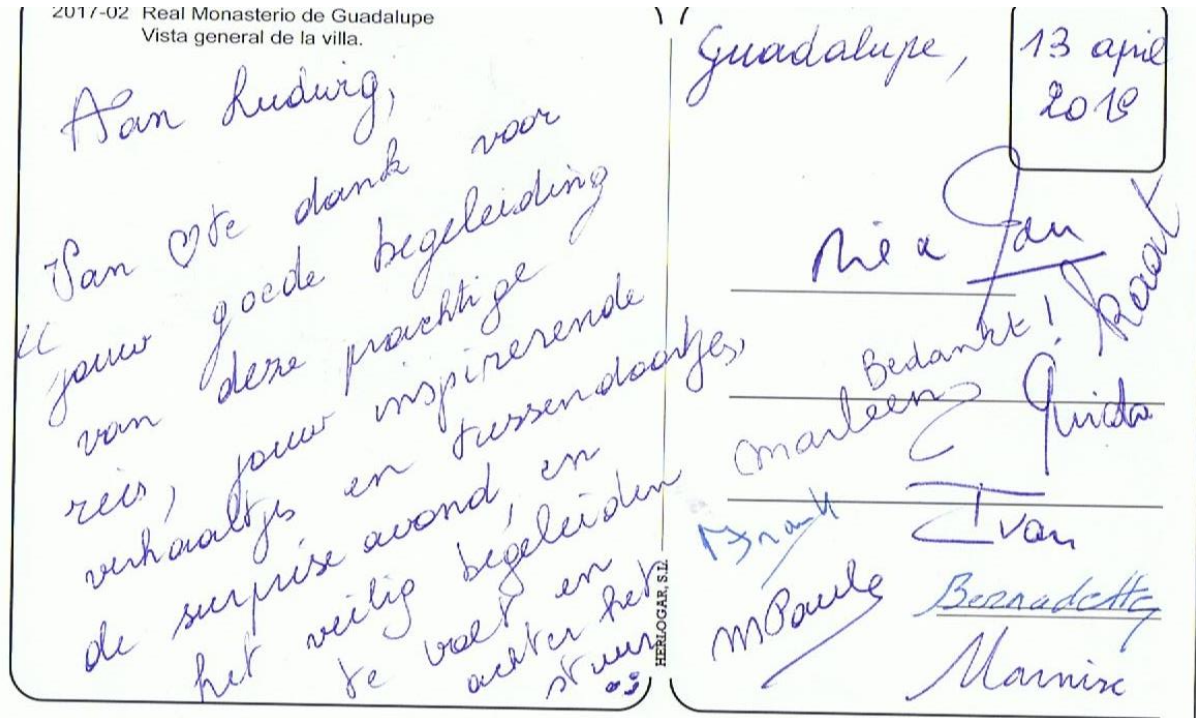
Nachtegal

Steenloper

Iberische klapekster

Awel, het was voor mij een eer om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd. Dank aan de groep voor het mooie tekstje en de bol kaas. Dit laatste had niet echt gehoeven maar het doet toch plezier.

De blaren en de kleine verwondingen die jullie hebben opgelopen zullen spoedig genezen.

Dank ook aan Ivan om ons zo uitgebreid te informeren over de vogels die we te zien kregen.

Dank ook aan Kaat, Marnix, Frank en Guido om ons zo uitgebreid te informeren over de planten, bloemen en bomen.

Het was de eerste keer dat ik deze reis mocht begeleiden en ik heb er zeer veel geleerd.

Misschien zien we elkaar ooit nog weer.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden